

Een fijner gezinsleven dankzij Axel

Viola Willems en haar hulphond Axel hebben een ijzersterke band: “Hij waarschuwt mij bij problemen met mijn voedingspomp.” Ook de kinderen zijn weg van Axel. Want dankzij Axel hoeven er minder verzorgenden langs te komen en dat zorgt voor rust in huis.

Viola Willems is 41 en woont met haar gezin in Arnhem. Naast haar man Joost, zoon Thijs (13) en dochter Beau (6), maakt ook Axel deel uit van de familie Willems. Sinds begin 2018 is de tweejarige golden retriever de hulphond van Viola. Hoe hebben de twee elkaar gevonden? “Ik ben geen onbekende bij Hulphond Nederland, want Axel is al mijn vierde hulphond,” vertelt Viola. In haar tienertijd raakte haar zenuwstelsel verstoord door een infectie, en kwam ze in een rolstoel terecht. Toen haar vorige hulphond te oud werd, ging ze naar de sessiedagen om kennis te maken met verschillende typen honden en zo te ervaren welk karakter het beste bij haar zou passen.

Viola wist wat ze zocht: een pittige hond. “Ik zei altijd: ‘voor mij geen doetje!’” Ze werd gekoppeld aan een hond waarvan later helaas bleek dat hij door een medisch probleem niet als hulphond aan de slag kon. De volgende optie was een labrador met een pittig karakter. Precies wat Viola wilde, toch? “Nou nee,” lacht ze. “Ondertussen had

ik enkele weken de hulphond van een vriendin te logeren gehad. Dat is een ontzettende goedzak. Ik merkte dat ik dat juist heel fijn vond. Vroeger wilde ik een uitdagende hond, maar nu vragen mijn gezin en gezondheid veel tijd en aandacht. Dan is het prettig als een hond rustig meedraait in het huishouden.”

“Omdat ik een hoge rolstoel heb, moest Axel bijvoorbeeld leren met zijn voorpoten op de voetenplank te gaan staan als hij iets op mijn schoot wil leggen.”

Ijzersterke band

Aan de hand van Viola's veranderde zoekvraag sloegen de Hulphond-medewerkers opnieuw aan het koppelen. Het toeval wilde dat de zachte Axel beschikbaar kwam. Na een huisbezoek in Arnhem wist Viola het zeker: de klik was er, Axel werd haar nieuwe maatje!

“Tijdens een maatwerktraject stemt de trainer de vaardigheden van de hond af op de specifieke behoeften van de cliënt.”

Voor Axel brak een drukke tijd aan. “Tijdens een maatwerktraject stemt de trainer de vaardigheden van de hond af op de specifieke behoeften van de cliënt”, legt Viola uit. “Omdat ik een hoge rolstoel heb, moest Axel bijvoorbeeld leren met zijn voorpoten op de voetenplank te gaan staan als hij iets op mijn schoot wil leggen.”

“Axel lijnt zichzelf aan en af, helpt met mijn jas, doet deuren open en dicht, bedient licht- en liftknopjes, slaat mijn benen over elkaar, maakt ritsen los en trekt mijn dekbed over me heen.”

Dat is niet het enige wat Axel kan: “Hij lijnt zichzelf aan en af, helpt met mijn jas, doet deuren open en dicht, bedient licht- en liftknopjes, slaat mijn benen

over elkaar, maakt ritsen los en trekt mijn dekbed over me heen. Ook waarschuwt hij als het alarm van mijn voedingspomp afgaat. Dit betekent dat de voeding op is of de sonde verstopt is geraakt. Ik hoor dat vaak niet, maar Axel duwt dan tegen mijn elleboog.” Na de maatwerktraining kwam Axel bij Viola in huis. Ga eerst vooral aan jullie band werken, kreeg ze als advies. Want hoe lief Axel ook is, hij hecht zich niet snel. Dat bleek mee te vallen, vertelt Viola: “Axel stelde zich meteen voor mij open. Alsof hij echt voor mij gekozen had. Hierdoor konden we samen al gauw aan het werk. Na enkele bezoeken van Kitty van Engelsdorp, van de afdeling Plaatsing Hulphonden, verliepen de trainingen erg voorspoedig waardoor Kitty minder vaak langs hoefde te komen. Natuurlijk kon ik Kitty altijd bellen als ik vragen had.”

Usher

Hoe bijzonder de band met Axel ook is, haar vorige hulphonden vergeet Viola niet. Axels voorganger, Usher, heeft een speciaal plekje in haar hart. “Hij was een kruising tussen een windhond, een groenendaeler en een Duitse staander. Ik kende hem vanaf pup, omdat hij toen – heel toevallig – in het gastgezin van een goede vriendin woonde. Usher was twee weken ouder dan mijn zoon; die twee groeiden samen op.”

Toen Axel in huis kwam, zag Usher dat het goed was, vertelt Viola: “Hij leerde Axel nog hoe hij op de voetenplank van mijn stoel moest staan, en toen begaf zijn gezondheid het. Een week later kon hij niet meer opstaan en moesten we hem laten gaan.

“Hoewel Axel mij niet met alles kan helpen, maakt hij een flink aantal bezoeken door hulpverleners overbodig.”

Gezinsleven

Hoewel Axel Usher niet kan vervangen, heeft ook hij de harten van de familie Willems gestolen. Viola: “Hij voelt de kinderen perfect aan. Met Thijs, die rustig is van karakter, knuffelt hij graag en met Beau, onze spring-in-’t-veld, speelt hij uitbundig.” Axel staat indien nodig ook klaar voor Viola’s man Joost, die net als zichzelf rolstoelgebonden is. Zijn focus ligt echter op Viola: “Hij volgt mij door het huis en wanneer ik alleen de deur uitga, wacht hij op de deurmat. Als Joost Axel uitlaat, krijgt hij hem met moeite de deur uit.”

Viola en Axel vullen elkaar goed aan: “Hij zorgt ervoor dat ik zelfstandiger ben, en ik help hem om meer te durven, geef hem soms net dat duwtje.” De kinderen vinden het stoer om op school te vertellen over de hond die zo veel kunstjes kan “Laatst betrapte ik Beau toen ze Axel haar speelgoed liet opruimen. Maar wat belangrijker is: door Axel is er meer rust in huis. Hoewel Axel me niet met alles kan helpen, maakt hij een flink aantal bezoeken door hulpverleners overbodig. Dat zorgt ervoor dat we een normaler leven kunnen leiden, omdat we vaker als gezin onder elkaar zijn.” En dat gezin, daar hoort Axel helemaal bij. ●